

Τί να το κάνω το δεξί ή αριστερό χέρι, αν δεν κάνει σταυρό;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[AgiosPaisios84](#)

Στα θέματα της Πατρίδος δεν ήθελε οι Χριστιανοί να είναι αδιάφοροι.

Πολύ λυπόταν που έβλεπε πνευματικούς ανθρώπους να επιζητούν να βολευθούν οι ίδιοι και να μην ενδιαφέρονται για την πατρίδα.

Ο καημός του και η απορία του ήταν πως οι υπεύθυνοι δεν αντιλαμβάνονται που οδηγούμαστε. Ο ίδιος από παλαιά διέβλεπε την σημερινή κατάσταση και ανησυχούσε, αλλά δεν διέσπειρε τις ανησυχίες του στον κόσμο. Έλεγε: «Από το κακό που επικρατεί σήμερα θα βγεί μεγάλο καλό».

Λυπόταν για την πνευματική κατάπτωση των πολιτών. Μιλούσε αυστηρά για αυτούς που ψήφιζαν αντιχριστιανικούς νόμους. Λυπήθηκε για την αλλαγή της γλώσσας και είπε: «Η επόμενη γενεά θα φέρει Γερμανούς να μας μάθουν την γλώσσα μας, και τα παιδιά μας θα μας φτύνουν». Έγραφε σε επιστολή του: «Αυτοί που κατάργησαν τα Αρχαία πάλι θα τα ξαναφέρουν».

Πέρα από την αποκατάσταση της αλήθειας, υπήρχε τότε όπως και σήμερα, επιτακτική ανάγκη προβολής ενός ιδανικού προτύπου προς μίμηση για τους πολιτικούς ηγέτες, αλλά και για υποβοήθηση του λαού να αποκτήσει ορθά πολιτικά κριτήρια στην επιλογή των κυβερνητών του Έθνους μας.

Κάποιος Πρωθυπουργός, του οποίου κατέκρινε δημοσίως ενέργειες επιζήμιες για το Έθνος και την Εκκλησία, ζήτησε να τον συναντήσει στην Σουρωτή. Ο Γέροντας απάντησε: «Ας έρθη, θα του τα ψάλω και μπροστά του». Είχε το ψυχικό σθένος αυτός ο πτωχός καλυβίτης να υψώνει την φωνή του άφοβα μπροστά στους ισχυρούς της ημέρας.

Όταν κάποιος πρόεδρος της Δημοκρατίας επισκέφθηκε το Άγιον Όρος , ο Γέροντας συνέστησε στα μοναστήρια να μην τον δεχθούν, γιατί είχε υπογράψει τον νόμο περί των αμβλώσεων.

Ο Γέροντας ήταν άνθρωπος της ειρήνης και της ενότητας. Δεν ανήκε σε κανένα κόμμα. Ήταν υπεράνω κομμάτων. Απέρριπτε άθεα πολιτικά κόμματα και πολιτικούς που είχαν σχέση με την Μασωνία, για την αθεία τους και την πολιτική τους προς την εκκλησία.

Έλεγε: «Τι να το κάνω το δεξί η το αριστερό χέρι, αν δεν κάνη σταυρό;», απορρίπτοντας έτσι τους αθέους πολιτικούς ανεξάρτητα από την πολιτική τους τοποθέτηση. Κάποια κόμματα, γνωρίζοντας την επιρροή του στον λαό, ζήτησαν να τον προσεταιρισθούν χάριν ψηφοθηρίας, αλλά ματαίως.

Τον επισκέπτονταν πολιτικά πρόσωπα, βουλευτές, υπουργοί, γερουσιαστές από τις Η.Π.Α. και ο βασιλιάς Κωνσταντίνος του έστελνε κάρτες. Από κανέναν όμως δεν ζήτησε τίποτε για τον εαυτό του η για γνωστά του μοναστήρια. Μόνο ζητούσε να ενεργούν για το καλό της Πατρίδος και της Εκκλησίας.

Πηγή: Ιερομονάχου Ισαάκ, «Βίος Γέροντος Παισίου του Αγιορείτου»
vimaorthodoxias.gr